

JEDNOSLOVNÉ NÁZVY JAZYKOV

V súčasnej spisovnej slovenčine je tvorenie jednoslovných názvov jazykov pravidelné. Názvy jazykov tvoríme od príslušných prídavných mien zakončených na **-sky/ý** alebo **-cky/ý** pomocou slovotvorných prípon. Tieto prídavné mená sa bežne používajú v spojení so slovami jazyk a reč (holandský jazyk, slovenská reč).

Názvy jazykov tvoríme príponami **-čina, -čtina, -ština**:

-čtina – ak prídavné meno končí na cky/ý (grécky j. – gréčtina, anglický j. – angličtina)

-čina – ak prídavné meno končí na

spoluhlásku (okrem sykaviek –s/š, z/ž) + ský (napr. slovenský j. – slovenčina, rómsky j. – rómčina, nórsky j. – nórčina, chorvátsky j. – chorvátčina, hindský j. – hindčina, arabský j. – arabčina, estónsky j. – estónčina, švédsky j. – švédčina, latinský j. – latinčina, maďarský j. – maďarčina, srbský j. – srbčina, holandský j. – holandčina, írsky j. – írčina, sýrsky j. – sýrčina, tongský j. – tongčina)

-ština – ak prídavné meno končí na

samohláska + ský (napr. ruský j. – ruština, český j. – čeština)

z + ský (napr. francúzsky j. – francúzština, abcházsky j. – abcházština, indonézsky j. – indonézština, kirgizský j. – kirgizština, perzský j. – perzština)

š + ský – v tomto prípade sa predchádzajúca kmeňová spoluhláska vynecháva (napr. lotyšský j. – lotyščina, ingušský j. – inguščina, kazašský j. – kazaština)

Výnimky z uvedeného pravidla tvoria jednoslovné pomenovania jazykov - nemčina, čínština a poľština - ktoré by mali byť správne utvorené ako nemečtina, čínčina, poľčina